

Gargamel

EERSTE OPTREDEN: DE SMURFEN 1: DE ZWARTE SMURFEN (1963, EERSTE DRUK BIJ DUPUIS) • GECREËERD DOOR: PEYO

BEDREIGING: ☠☠☠☠☠

(UIT DE SMURFEN 7: DE LEERLINGSMURF)

De formule van de steen der wijzen, waarmee metalen in goud te veranderen zijn, is formeel. Gargamel (die zichzelf tijdens zijn eerste optreden in het kortverhaal DE SMURFENDIEF nog Gorgelmee noemt) lijkt alle bestanddelen uit zijn toverboek in bezit te hebben, behalve een Smurfje dat dient opgelost te worden in het brouwsel. "Een Smurfje?! Wat is dat voor iets?", vraagt de tovenaer zich af terwijl zijn kater Azraël in een hoek van zijn laboratorium argwanend rondspeurt. Rest hem alleen nog zo'n Smurf te vangen. Maar de Smurven laten zich niet zomaar pakken. Ze overwinnen de tovenaer, voor het eerst in vele keren.

Zijn naam heeft Gargamel te danken aan Gargamelle, de moeder van Gargantua uit de zestiende-eeuwse vijfdelige romanreeks GARGANTUA EN PANTAGRUEL van François Rabelais. Dat voorstel kwam van Yvan

“

*Ik zal me wreken!
Ik zal me wreken!”*

De mantra die Gargamel telkens uitspreekt wanneer hij weer het onderspit moest delven tegen de Smurven.
(UIT DE SMURFEN 3: DE SMURFIN)

Delporte, toenmalig hoofdredacteur van het weekblad ROBBEDOES die in de blauwe bijfiguren uit het JOHAN EN PIRREWIET-verhaal DE FLUIT MET 6 SMURFEN brood zag om hen een eigen reeks te geven.

Gargamel is een toneelbeeld van slechtheid en domheid in één lijf vervat. Zijn belangrijkste tijdverdrijf is het jagen op Smurven en het vinden van het Smurvenland in het uitgestrekte bos waar hij slechts bij toeval op stuit. Maar we hebben aan hem ook het personage Smurfin te danken. Hoewel hij naar het dorp een intrigante wilde sturen om onheil aan te richten in de harten van de "verwenste Smurven" en zelfs Grote Smurf (een grotere tovenaer dan Gargamel) van zijn stuk te brengen, wordt ze — weliswaar na een make-over van Grote Smurf — opgenomen in de kleine gemeenschap.

(Christophe Quillien, bewerkt door David Steenhuyse)